

«Что, по спасителното положеніе противъ скръбь-
тѣ и плачовете които тръпя! » Вѣрвай че това
мѣсто е доволно за да ти постави счастливъ и
да ти докара вѣчно благополучіе. »

« Единъ градинаръ на всѣко растеніе мѣ-
тото, въ което по добръ може да сполучи, об-
работва го искусно за да го направи да никне и
расте. Така и Богъ полага всѣки чловѣкъ на
мѣсто което помага на нравственното му раз-
витіе. »

« Така любезная ми Маріо, вѣрвай безъ ис-
ключеніе въ всичкитѣ си скръби колкото си при-
търпѣла до днесъ, въ болестъта ми и смъртъта ми
че ще бждатъ за тебе источникъ на благослове-
нія. »

« Бѣдно чадѣ не можа да произнеса ду-
матъ смърть безъ да не се поронятъ изъ ново
сълзитѣ ти! Не ся скръби така! Смъртъта не трѣ-
ба да е ужасна за тебе, напротивъ трѣба да е из-
воръ на радость. Чуй мя любезное ми чадѣ,
искамъ да ти приказвамъ тъй както и други пѣтъ
въ Евхбургъ, когато работѣхме въ градинатъ си.
Помнишь ли трапчинкитѣ? новитѣ изданки които
събирахме въ тѣснотытѣ които като ги гледаше
нѣкой неможеше ли да си въобрази че единъ день
ще ся натрупатъ съ цвѣта толкова хубавы или
Чатегнали отъ сладки плодове? Ако бѣха устана-
ли въ тѣсното и тъмно онова мѣсто не щѣха да
можатъ да цвѣнатъ и дадатъ плодъ, също и гра-
динарътатъ не ги е положилъ да устанатъ и да ся